עשור הל"ה טוש"ע א"ח סי

מריב סעיף ט בהגה:

יח ז מיי׳ פי״ל מהלכות שגגות

סלכה ו וזן:

מוסף רש"י

מוסף רש"י

מל ספק חלב. ממיכה ספק
מל וספק חלב. ממיכה ספק
מל וספק שומן, ובדרע לו. למתר
כלשם מלי, וחדר ולכל מפק מלב
וטדע לי שברבותות
יפש, על שגבתו אשר שגב.
ידיעות ספק מחלקות
ידיעות ספק מחלקות
יכים חעלת על למת ומתר
יכים חעלת על כל למת ומתר
יכים חעלת על כל למת ומתר
יכים חעלת על כל מתו ומתר
שידיעת ספק שהימה לו בינחים
מתלקום ללן מיוו עו יחינ חלב
ביסעל מתר, כך כל ומן על לו נדיע
מכיל לשם מלר על כל לחת ומתר
על שבן והלי חלב לו לאת מפח מלב
מיל מלכת מתקמי שמניל מכל מת מתח מולם

תכיח חסם מנרי על כל חות חחחת, אלמא מדקתני שמביא חטאת על כל אחת סבירא ליה ידיעות מחלקות לחטאות (שם). תרדא. אין לב (ב״ק

למטמות (שם). תרדא. מין כנ ביק קה ניידי שומעות (ביב בין שומט בסול (זבחים בה:). אכל ושתה בהעלם אחת אינו חייב אלא חטאת אחת. דמד שמל סול, דמכינה ושמיה מחד קכל נפקל (יומא פא.). ואפילו. (ל השנים לחשים (מחד בל השנים להבלים להבלים (יומא פא.). ואפילו. (ל השנים

אכילתו, מכאן ועד שלש שנים. הפלמו, מכאך ועד שלש שנים. מנין שהול שנים. אחד מנין שהול מינ (מעילה יה) אחד טמא. מת קבור כז ולו לסטר (הבועות יש.). והלך בראשון. וליע יודע לס בממל לס בעמול, ולא גבנס.

שימה מקובצת

ליהוי ליה כפרה: כן אלעזר בר׳

שמעון אות ו' נמחק: גן ידיעות

ספק מחלקות לחטאות ה״מ

למיפרך מאי כשם כדפריך לקמן למיפרך מאי כשם כדפריך קקמן לרשב"ל: זו ידיעות ספק אין:

פן כללו של דבר כל שחלוקין לחטאות חלוקין לאשמות אכל כזית חלב לפני יוה"כן וכזית חלב אחר יוה"כן דהשתא איכא שתי אחר יוה"כן "השתא איכא שתי

מים מחלכות שנות

ל) שבועות יט: ע"ש, 2) [לעיל ה: טוו, 2) [שבועות יט: לקתן כו,,
 ד) [ל"ל רכל בר חגן מררא ופיי של מררא ופיי של מררא ופיי של מררא שוטים מוריד ריר עדוך ערך מרר שוני רש"י בי"ק קה: וב"מ כו,
 ב"ל מגן, 1) [לקתן כה.,
 ו [יומל פת,, 1) [יומל פת, מח, מח של פת, מח של פת,

ע) ומעילה יה: ע"שו. י) ושבועות

יט: כל הענין עד סופון, כ) [שבועות יט.] תוספתא דטהרות

פ"ו ה"ה, ל) רש"ק מ"ז, מ) [לעיל ק: במשנה], נ) ל"ל איכא, מ) ל"ל

ידיעת ספק, ע) ול"ל כילד

משתתפין עירובין דף פו.],

ספק אכל חלב פרק רביעי כריתות

ר' אליעזר היא דאמר מתנדב אדם אשם תלוי

בכל יום הילכך אמריגן ליה אייתי אשם תלוי ואתני אי אכל ראשון שומן הוא אכל חלב

ליהוי כפרה ואי לא ליהוי מ נדבה מת"ר אכל

ספק חלב ונודע לו ספק חלב ונודע לו רבי

אומר אומר אני כשם שמביא חמאת על כל

אחת ואחת כך מביא אשם תלוי על כל אחת

ואחת רבי יום ברבי יהודה ור' אלעזר פ ורבי

שמעון אומרים אין מביא אלא אשם תלוי

אחד שנאמר יעל שגגתו אשר שגג אפילו על

שגגות הרבה אינו חייב אלא אחת אמר ר

זירא כאן שנה רבי ג ידיעות ספק מחלקות לחטאות רבא אמר אין ידיעות ספק מחלקות

לְחמאות אלא הכי קתני יכשם שאם היתה

לו ידיעה ודאי מביא חמאת על כל אחת ואחת

כך אם היתה לו ידיעת ספק מביא אשם תלוי

על כל אחת ואחת א"ל אביי ואת לא תסברא

דיריעות ספק מחלקות לחמאות דאי סלקא

דעתך ידיעות ח [ספק] אין מחלקות לחמאות

וחמאת אחת מביא אמאי מביא אשם תלוי

על כל אָחת ואחת והתניא 🌣 כללו של דבר

ראשון שומן אכל. ודאי השני חלב ואי אכל ודאי חלב (כ) מספקא ליהוי ליה כפרה להגין עליו עד שיודע לו ויביא חטאת ואי לא ליהוי נדבה:

ונודע לו. שספק הוא: כשם. שאם יודע לו באחרונה שכולן ודאי

חלב היו ים (ג) ודאי ליהוי מביא חנואה על כל אחה ואחה דידיעות

ספה שבינתים מחלהות לחטאות דלא

הוי העלם אחת: כך מביא אשם <mark>סלוי</mark>

על כל אחם. כל זמן שלא נודע לו

ידיעה ודאית: כאו שנה רבי.

כדפרישית מ): אלא מעתה אכל כוית

חלב הודם יום הכיפורים וכזית חלב

לאחר יום הכיפורים. ושניהם בהעלם

אחת: במקום אשם תלוי. כדקתני בפ׳

בתרא (לקמן כה.) חייבי אשמות חלויים

שעבר עליהן יום הכיפורים (ד) יגו א׳

והוה ליה כידיעת ספק: דילמא. הא

דאמריגן יום הכיפורים מכפר והוא דמתיידע ליה יז שספק חלב אכל:

הודע ולה הודע סכן. בפ"ק דשבועות

(דף יב:) מפרש בגמרא בין שנודע לו

ספקו בין שלא נודע לו ספקו קודם יום הכיפורים יוה"כ מכפר אלמא אף

על גב דלא מתיידע ליה לגמרי מכפר:

סרדת. (כ) שוטה. לשון אחר עלל:

אכל ושתה בהעלם אחת. ביום הכיפורים:

אינו חייב אלא אחת. דשתיה בכלל

אכילה: דמתיידע ליה. כלומר שח אים

שיעור דהוי אפשר לאודועי וכיון דאיכא

שהות דיום הכיפורים בנתיים כדי ידיעה

קם ליה ההוא שיעור במקום ספק

דיעה באשם תלוי: רבנן היא. ר׳ יוסי

ור׳ אליעזר: אכל היום. משל הקדש

שוה חלי פרוטה: נהנה. במידי דלאו בר אכילה: ומכאו עד ג' שנים. ובהעלם

חחד שון: הא כפר עליו יוה"ל. שבינתים

על חלי שיעור קמא ואי ידיעות ספק מחלקות הא הוה יוה"כ כידיעת ספק

ואמאי מלטרפין: היינו דפלי לאשם בחטאם. דכשם שאם היתה ידיעה ודאית

בנתיים היתה מחלקת לחטאות דכתיב

(ויקרא ה) או הודע אליו חטאתו כך ידיעת ספק מחלקת לאשמות ומביא אשם תלוי

על כל אחת ואחת אלא לריש לקיש חטאת

באשם איבעי ליה למיתלי כשם שידיעת

ספק מחלקת לאשמות כך מחלקת לחטאות ולכשיודע לו באחרונה יביא

חטאת על כל אחת ואחת דהא עיקר

דיעת ספק באשם כתיבא: אחד טמא

ואחד טהור. ואין ידוע איזה טמא

ואיזה טהור: ולא נכנס. למקדש: בשני

דהיתר וחייב קרבן עבור יום הכיפורים עלמו דאסורה באכילה דאם כן לריך יום הכיפורים ונקט שיעור זוטא ולכך

נקט כזית חלב שהוא פחות:

כל שחלוקין בחמאות חלוקין באשמות אמר ליה רבא בר חנן לאביי ולדידך דאמרת ידיעות ספק מחלקות לחמאות אלא מעתה אכל כזית חלב לפני יום הכיפורים וכזית חלב אחר יום הכיפורים ויוה"כ במקום אשם תלוי קאי הכי גמי דמביא שתי חמאות הא בהעלם אחת אכלינון א"ל אביי ומאן לימא לן דיום הכיפורים מכפר יו על דלא מתידע ליה דילמא והוא דמתידע ליה א"ל רבא (6 יי הודע יולא הודע תגן איכא דאמרי אמר ליה רבא בר חגן לאביי מה אילו אכל כזית חלב שחרית ביום הכיפורים וכזית חלב במנחה ביוה"כ הכי גמי דמיחייב שתי חמאות א"ל אביי ומאן לימא לן דיוה"כ כל שעתא מכפר דילמא כוליה יומא מאורתא א"ל ₪ ס (רבה בב"ח תרדא) סתניא סיהרי שבא לידו ספק עבירה ביוה"כ אפילו עם חשיכה פטור שכל היום מכפר יו מתיב רב אידי בר אבין

כיות חלכני והיהיכ וכינית הלה איכם הכפורים אמרי כי מכפר יוה"כ על איסורא על ממ ארי היהיכן ההשהא ארכ שתי ארכם איר מו מכפר יוה"כ על כוליה שיעורא על פלגא די אחר יוהיכי ביני אשם תלוי היהיכ ביני אשם תלוי היהיכי ביני אשם תלוי דיעות ספק מחלקות לחמאות אלא הכי קתני כשם שא לב ואחית השני היי ביני אשם תלוי בביני אשם להי ביני של על כל אחת ואחת כך אם היתה לו ידיעת ספק מו שאל שלב ואפלו ואפלו ידיעת ספק אין על כל אחת ואחת כך אם היתה לו ידיעת ספק מו לאשם בחמאת אלא לריש לקיש חמאת בא שלה ליהור אין הלפל שהלוקין אדיע השני הייב הלך בראשון ונכנס (מור בשני ונכנס חייב הלך המור אורי בינון שמחלק המשמות מיש בשלון אחבות מור לא שמות וליל אישמות איל לאונו ביני מור האור מור מור מור אורי בינון שמחלק המשמות יש אור מור הייש ידיעה ספק מחלק לחטאות משמע שאין פריך כן אלא ה"ש לדייך מפת אלו און אור מור אורי בינון שמחלק המשמות יש בינון בינון אורי הייע הייעה מפן מחלקו לחטאות הלוקן לאשמות איל בל בינון למור אור אורי בינון שמחלקת בשמות מור בינון בינון אורי הייעה מפן און בונו בינון מור ואורי בינון שמחלקת באם הלרון וובינון באור בינון מור בינון בינון אורי ידיעה וואיל שהייעה מור איל בינון בינון בינון בינון בינון בינון בינון מור בינון מור בינון מור שור כל שחלוקן באשם הוע הור בינון מור בינון ב יקרית לקיש אדריש לקיש ∘דתניא ישני שבילין אחד ממא ואחד מהור והלך בראשון ולא נכנס בשני ונכנס חייב הלך בראשון ונכנס ◊(פטור בשני ונכנס חייב הלך בראשון ונכנס) והזה ושנה ומבל והלך בשני ונכנס חייב

לואה דלייל דמה חטאת אם הפסיק בשתי מלאי זימי חלב שנדע לו בנמים שאכל ספק חלב לא מצטרפי היינ אשם מעילות הוא כן ואייב היכי מען דלירף את המעילה ואפרי מכאן ועד ג' שנים.

והתניא בל שחדוקות בר. ואף על גב דר׳ יהודה קאמר לה לעיל כ' אנישור היא. הילכך ליכא למימר חולין לעורה נינהו: ואסני אי

רף טו:) מכל מקום לא משמע דפליג עליה רבי בהא ולרבי יוסי ברבי יהודה יש הכי פירושו כל שחלוקות לחטאות כגון חלב ודם פיגול ונותר חלוקין לאשמות דלריך להביא אשם תלוי על כל אחת

ואחת אבל בידיעה לא קמיירי יש וגם לרבא הכי פירושו כל שחלוקות לחטאות בידיעת ודאי חלוקות לאשמות בידיעת ספק: אלא מעתה אכל בזית חלב יוה"ב וכזית לאחר יוה"ב. להשתח איכא שתי אשמות אכילת חלב דלפני יוה"כ כיפר יוה"כ במקום אשם ואכילת חלב דלחחר יוה"כ הביח עליו חשם והשתח איכה ב' אשמות הכי נמי דאם נודע לו אחר כך על שניהן שיביא שתי מטאות והא אכלם בהעלם אחת אלא לא מייתי ואם כן שמע מינה דהאי כללא כל שחלוקין כו׳ ליתא שהרי הכא איכא ב' אשמות וליכא כי אם חטאת אחת: אבר דיה דידמא יום הכיפורים אינו מכפר אלא אם כן הודע. ועתה יש שתי חטאות כמו שתי אשמות. למת ליה רבא בר רב מנן מרדא רבא מתר ליה רבא בר רב מנן מרדא רבא בר רב מנן מרדא רבא מכן מרכז רבא מני כדאיתא פרק ש כילד מברכין (ברכות דף מו):
ס הא דנקט חלב שחרית ביום הביפורים ולא נקט מילתא

למינקט ככותבת שהוא שיעור אכילת

"האכל ושתה בהעלם אחת אינו חייב אלא חמאת אחת והא בין אכילה לשתייה אי אפשר דלא הוה שהות ביום דמתיידע ליה וכפר ליה יו דיוה"כ במקום אשם תלוי קאי וקתני אינו חייב אלא חמאת אחת ואי סלקא דעתך ידיעות ספק מחלקות לחמאות ליחייב שתי חמאות אמרי כי אמר ר' זירא לרבי הא רבנן היא והא מדסיפא רבי היא דקתני ®ישתה ציר או מוריים פמור הא חומץ חייב ומני רבי היא דתניא חומץ אין משיב את הנפש רבי אומר אומר אני חומץ משיב את הנפש ומדסיפא רבי רישא נמי רבי אמרי סיפא רבי רישא רבנן איתיביה רבא אכל היום אכל למחר נהנה היום נהנה למחר אכל היום נהנה למחר נהנה היום אכל למחר "וְאפּילו מכאן ועד שלש שנים מנין שהן מצמרפין זה עם זה ת"ל יתמעול מעל ריבה ואמאי הא כיפר עליה

ונכנס. למקדש יוו: חייב. על ביחת מקדש דממה נפשך איכא ידיעה ודאית וטמא הוא שהרי הלך (ו) בשתיהן: בשני ונכנס. ובכניסתו בשני נעלמה יום הכפורים אמרי כי מכפר יוה"כ על איסורא על ממונא לא מכפר ואיבעית אימא כי מכפר יוה"כ על כוליה שיעורא על פלגא דשיעורא לא מכפר יוכן ממנו טומאה דכניסה ראשונה חייב: אמר ריש לקיש כאן שנה רבי ידיעות ספק מחלקות לחמאות רבי יוחנן אמר אין ידיעות ספק מחלקות לחמאות אלא הכי קתני כשם שאם היתה לו ידיעה ודאי מביא יו על כל אחת ואחת כך אם היתה לו ידיעת ספק מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת בשלמא לרכי יוחנן היינו דקא תלי לאשם בחמאת אלא לריש לקיש חמאת באשם מיבעיא ליה קשיא ורמי דר' יוחגן אדר' יוחגן ורמי

תורה אור השלם

ויקרא 2. נָפֶשׁ כִּי תִמְעל מִעל וְחָוּ מִעיר -

הגהות הב"ח

(ל) גם' א"ל רבא תרדא הודע: (כ) רש"י ד"ה ואתני וכו' ומספקא. נ"ב ר"ל או מספיקא: (ג) ד"ה כשם וכו' שכולן ודמי חלב היו ראוי להיות מביח: (ד) ד"ה במקום אשם וכו' יום יסיפורים פטורים והוה ליה: מיפורים פטורים ספיפורים פטורים והוה פה. (ה) ד"ה תרדא. נ"ב ובבבל מציעא דף כ' פרש"י לשון שעמוס: (ו) ד"ה חייב על ביאת וכו" הלך בשתיהן ובכניסתו נעלמה ממנו טומאה הס"ד והשאר נמחק ונ"ב כך פרש"י בשבועות דף י"ט:

רבינו גרשום

רבינו גרשום כך על לא הודע שלהם. שנודע אכל מביא אשם תלוי על כל אחד: חתיכה אחת שנינג. ברישא דמתניתין: וחייא בר רב אמר חתיכה אחת מבי חתיכות. א' של דיע איז וא מכל: במאי פליגי. מכדי בין למר בין למר חייב באשם תלוי במאי פליגי: רב אסי בששם חלוי במאי פליגי: רב אסי ואם נפש אחת תחטא בשנה כתיב. אם נפש אחת תחטא בשגגר אם נפש אחת תחטא בשגגר מעם הארץ בעשותה אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשנה היינו חתיכה אחת ספק חלב ספק שומן שמצוה שלא לאוכלה: יש שוכן שנוצרו של אוכרוי ש אם למקרא מצות קרינן. היינו ב' חתיכות של ספק שמצווה שלא לאוכלן: לא תיזלו בתר איפכא. להפך אחר קושיות יכול לשנויי לכו כו׳: עד שישגוג בב׳ מצות. בב' חתיכות דקסבר יש אם למקרא ומצות קרינן: כוי. דלא הכריעו בו חכמים אם מין חיה אם מין בהמה חייבין על חלבו אשם תלו והא כוי חיבין על חלבי אשם חליי והא כיי חתיכה אחר איז. אמר ליה ר' אלעור.
אחת היא: אמר ליה ר' אלעור.
כתיב: ספק בן תשעה לראשון.
הבא על יבכתו בתוך ג'
מסך ר חדשים והתי ואמו ילדה
אם בן חשעה הוא ושל ראשון לסף ר חדשים והרי הוא ספק
דשא הוא ושל ראשון היא
או בן שבעה ושל אחרון יוציאי
על בן שבעה ושל אחרון יוציא על המשום אות אות אוע עבר
ולא הייתה זקוקה לו וקא עבר
ולא הייתה זקוקה לו וקא עבר
ולא מיתה זקוקה לו וקא עבר
ולא מול משום אשת אח והולד כשר

מאי איכא בין איקבע איסור לאיפשר לברר איסורן. ובין רבא דבעי מצוות: לרבא ליכא מצוות בעידנא דאכל ישראל את השנייה דהא